

ינואר 1999

פ ר י ס ק ו פ
P E R I S C O P E

גלריה לעיצוב עכשווי
CONTEMPORARY DESIGN GALLERY

חורחה קרליק

עבודות קרמיקה / ינואר 1999

האשה – כד, הכד כאשה, אלות פריון כצלמיות פולחן המתפקדות כמיכלים, האשה בעלת האיברים המובלטים המשמשת ככלי קיבול, מהוות כולן מקור השראה שהושאל מתרבויות קדומות, שבטיות ונטען מחדש בדימויים בני זמננו.

חורחה יוצר אידולים מודרניים – שלש עשרה נשים – כדים; ורסיה בת זמננו לדימוי עתיק יומין של האשה – כד, שניתן למוצאו בכל התרבויות הקדומות שבהן חימר כיכב כחומר עיקרי ביד היוצר.

אולם הכדים של חורחה הם חסרי תפקיד פונקציונאלי, שכן הם ללא תחתית, והנשים שלו הן ללא ראשים. המפגש של הצופה עימן מעורר בו-זמנית מגוון של תחושות סוריאליסטיות – למן הגרוטסקי ועד למוזר ולמסתורי.

סמנטה, גלית, נינט, גלנדה, דבורה, רשל – עטויות במחלצות נוצצות מהודרות ונראות כמוכנות ליציאה חגיגית, או שמא פניהן להופעה על במת תצוגת אופנה. הן יצוקות בצורות פשוטות בפרפורציות מגוונות, לעתים מוחרפות, צבועות בצבעי פסטל המוחיים על ידי "עלי כותרת", כינוי שחורחה מכנה את אותם קישוטים מסוגננים שהוא צובע בהם את חלקי הבגד והתכשיטים.

במקום ראשים נפערים לעתים שדיים, או תכשיטים דמויי נוצות. "הבמקום" ראשים נראים לעתים כמוכנים לעוט על טרפס ברגע שיקלטו אותו בדומה לפרחים תמימים טורפי חרקים.

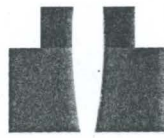
הדמויות הללו שהן מעין מיתולוגיה אישית של אלות-נשים-כדים, צמחו מתוך אסוציאציות וקטעי זכרונות, ומתוך מגע יומיומי עם דמויות ססגוניות מעולם הבוהמה, האופנה והתקשורת, מתוך תרבות ה"DRAG", ההומואים והלסביות, וכן מתוך עלעול במגזיני אופנה ישנים, או מעיון בספרי אמנות.

"סמנטה" היא על שם אחד ממכריו, "דראגיסט", אשר התאהב בדמות עטוית התכלת והזהב. "גלית" ברוכת החזה בעלת חצאית עם שסע עמוק מתייחסת לאחת מתלמידותיו, בעלת חזה מלא. "נינט" על שם חבר מעולם הפרפורמנס שבשעת הופעה גילח את שיער ראשו, והשאיר בו בליטות בעלות "שפיצים", החוזרים כמטאפורה בדימוי המחרוזת והחגורה, עם המוטיבים הדוקרניים.

"ציפי" בצוארון נוסח הפרעונים, היא בעלת הופעה מלכותית, גבוהה ואצילית.

ל"דבורה" פה בולע בהשראת התולעת הבולעת מהסרט הבדיוני "חולות" – DUNES.

ל"רשל" בטן בהריון, ואחרת נוספת בבגדי כלה.

פ ר י ס ק ו פ

P E R I S C O P E

גלריה לעיצוב עכשווי

CONTEMPORARY DESIGN GALLERY

תהלוכת הנשים הבדיוניות עולה לפנינו כמתוך חלום סוריאליסטי, ואולי מתגלה תוך כדי הצצה מבעד לחור המנעול. מין חזון אוטופי של הגבר העורג לדמות אשה שהיא כולה שדיים וישבן, כשהיא לבושה במיטב המחלצות המדגישות את חמוקיה, וכשהיא פוסעת לעברו באירוטיות ובקוקאטיות.

חורחה נמשך לדמות הזוהרת, לאפקטים הדרמטיים, לדמויות שחוט של טרגדיה משוח עליהן, לדמות שחיה בקיצוניות, הוא נמשך למסתורין, ללא ברור, לדמויות שחיות על קו גבול דק ומתוח שבו הדמיון והמציאות מתערבבים זה בזה, הופכים לאירועים אמנותיים, כמו בדפים של מגזינים ישנים, קטעי סרטים. שריח של דקדנס, ניהיליזם ונרקסיוז עולה מהם.

הנשים שלו מושכות ודוחות כאחד. הן יכולות לעורר התפעלות המתחלפת תוך שניה לאימה. החזה הנשי בטרנספורמציה מטאפורית יכול להפוך למלתעות, לכלי נשק, או לסורג הסוגר על הדמות. פיקאסו, שנמשך לדמות האשה אך גם פחד ממנה בו זמנית, היטיב לתאר בדמויות הנשים שלו את סבך הרגשות הסותרים שמעורר המין הנשי בחורחה.

חורחה נמשך לאשה בעלת החמוקיים הבולטים ומציע מין חלום אוטופי לעולם הגברי. אך בו-זמנית הוא מבקר את שני המינים הממולכדים במלכודת שגיונות האפנה והתקשורת, המשדרים דמות נשית כאובייקט מיני.

הגבר הולך שבי אחר דימוי האשה, "החתיכה", המונפקת על ידי התקשורת ההמונית, ואילו האשה בלית ברירה נכנעת למלכודת זו, תוך שהיא מוחה נמרצות שלא מתחשבים בראשה, אותו ראש חסר שהופך אחר כך לשדיים – מלתעות.

הטורף הופך לנטרף וההיפך – בראיה של חורחה את המאבק בין המינים.

חורחה שואל שאלות בדבר זהויות מיניות, תרבות ה"דראג", אופנה ותקשורת, ומקשה קושיות בקשר לתפיסת האשה את עצמה וכיצד היא נתפסת על ידי המין השני.

מקרמיקה שימושית, עובר חורחה בדמויות הללו, לעשייה קראמית הנוגעת בשאלות פילוסופיות ואסתטיות שהאמנות הפלסטית נוהגת לשאול.

העובדה שהוא חי בשני העולמות, גם כבן זוג לאשה וגם כבן זוג לגבר, מאפשרת לו היכרות אינטימית עם שני המינים ומרחיבה את אנטנת הרגישויות שלו. תהלוכת הבנות ללא ראש משקפת מטען חיים מגוון ואינטנסיבי עם הדגשים על הדרמטי והזוהר, המוקצן והמלאכותי, הנוצץ והמסתורי, האירוטי והחושני - תצוגות אופנה ואורות הבמה.

פ ר י ס ק ו פ

P E R I S C O P E

גלריה לעיצוב עכשווי

CONTEMPORARY DESIGN GALLERY

חורחה קרליק

ארץ לידה: אורוגואי

שנת עליה: 1974

השכלה

1986 – 1988 לסלי קולגי

1974 – 1978 בוגר אקדמיה לאמנות ועיצוב "בצלאל".

תערוכות

תערוכות יחיד:

1998 גלריה "פריסקופ" לעיצוב עכשווי, תל אביב.

1996 גלריה "שלוש שלוש" תל אביב

1994 אטמוספירה, חיפה

1994 גלריה "גמוס", תל אביב

1991 גלריה מארק, פלמה דה מיורקה

1989 גלריה רוח כדים, ירושלים

1986 גלריה מייסנר אדישן, המבורג

1984 גלריה הוראס ריכטר, תל אביב

תערוכות קבוצתיות

1998 גלריה בית כהנא, תל אביב

1996 גלריה שלוש שלוש, תל אביב

1993 גלריה שלוש שלוש, תל אביב

1992 תערוכת עיצוב, מוזיאון תפן.

1989 גלריה סאלה גאודי, ברצלונה

1987 גלריה קרן רוטשילד, ירושלים

1986 גלריה קרן רוטשילד, ירושלים

1985 גלריה קרן רוטשילד, ירושלים

1980 מוזיאון הארץ, תל אביב